

ΟΔΗΓΟΣ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗΣ ΤΩΝ ΦΥΤΟΦΑΓΩΝ ΑΚΑΡΕΩΝ ΤΩΝ ΑΝΘΟΚΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΑΛΛΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΦΥΤΩΝ

 ΕΙΔΗ ΑΚΑΡΕΩΝ	ΧΗΜΙΚΑ ΣΚΕΥΑΣΜΑΤΑ-ΔΡΑΣΤΙΚΗ ΟΥΣΙΑ	ΠΕΡΙΟΔΟΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΨΕΚΑΣΜΩΝ												ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ	
		I	Φ	M	A	M	I	I	A	Σ	O	N	Δ		
<i>Tetranychus urticae</i> <i>Tetranychus cinnabarinus</i>	Ακαρεοκτόνα* fenbutatin-oxide ¹ , acrinathrin ² , bifenazate, fatty acid potassium salt Εντομοκτόνα με ακαρεοκτόνο δράση ³ abamectin ⁴ , milbemectin, flufenoxuron ⁵ paraffin oi ⁶ , spiromesifen ⁷ , tau- fluvalinate,														<p><i>Tetranychus urticae</i> (Κίτρινος τετράνυχος) <i>Tetranychus cinnabarinus</i></p> <p>Οι τετράνυχτοι συνήθως εγκαθίστανται στην κάτω επιφάνεια των φύλλων και με την βοήθεια των στιλέτων (χληηκεράτων) που διαθέτουν διατρύπουν την φυλλική επιδερμίδα και απομυζούν τους φυτικούς χυμούς, προκαλώντας κακή λειτουργία στη φωτοσύνθεση και στη διαπνοή του φυτού. Τα προσβεβλημένα φύλλα χάνουν μεγάλη ποσότητα νερού με αποτέλεσμα να παρουσιάζουν χλωρωτικές κηλίδες, πρόωρη γήρανση και φυλλόπτωση. Οι πρώιμες προσβολές επιφέρουν μία εξασθένηση και κακή ανάπτυξη των φυτών. Στις περιπτώσεις των μεγάλων προσβολών (κυρίως κατά την περίοδο του θέρους) τα φύλλα αποκτούν ένα καφετί χρώμα που είναι το χαρακτηριστικό γνώρισμα της προσβολής.</p>
<i>Steneotarsonemus pallidus</i> <i>Polyphagotarsonemus latus</i>	Δεν υπάρχουν εγκεκριμένα ακαρεοκτόνα σκευάσματα														<p><i>Steneotarsonemus pallidus</i>, <i>Polyphagotarsonemus latus</i></p> <p>Θεωρούνται από τους σημαντικότερους εχθρούς των ανθοκομικών και καλλωπιστικών φυτών όπως το κυκλάμινο, η μιγιόνια, ο κισσός, η ζέρμπερα, η αφρικανική βιολέττα, η σεφέρα, το χρυσάνθεμο, η ζίνια, κ.ά. Προσβάλλουν συνήθως την ακραία βλάστηση, τα φύλλα και τα άνθη. Προκαλούν κακή ανάπτυξη των φυτών (νανική όψη), τα φύλλα συστρέφονται και παρουσιάζουν μία τραχιά επιφάνεια, τα προσβεβλημένα στελέχη εμφανίζουν μία υπόφαια δερμάτωση, τα άνθη αποχρωματίζονται και δεν αναπτύσσονται κανονικά.</p>
<i>Rhizoglyphus echinopus</i> <i>Rhizoglyphus callae</i>	Δεν υπάρχουν εγκεκριμένα ακαρεοκτόνα σκευάσματα														<p><i>Eriophyes dianthi</i></p> <p>Ανήκει στις ελεύθερες μορφές των ειδών Eriophyidae και προσβάλλει μόνο την γαριφαλιά. Ζει και αναπτύσσεται πάνω στα φύλλα (άνω και κάτω επιφάνεια), κυρίως κατά μήκος της κεντρικής νεύρωσης απ' όπου ξεκινούν και τα πρώτα συμπτώματα της προσβολής (μικρές αποχρωματικές κηλίδες). Ανάλογα με την ένταση της προσβολής οι κηλίδες αυτές μπορούν να καλύψουν ολόκληρη τη φυλλική επιφάνεια. Στα άνθη προκαλεί αποχρωματισμό και κακή ανάπτυξη.</p>
<i>Eriophyes dianthi</i>	Όπως για τους τετράνυχους														<p><i>Cosetacus camelliae</i></p> <p>Ανήκει στις ελεύθερες μορφές των ειδών Eriophyidae και απαντάται μόνο στην καμέλια. Προσβάλλει τα φύλλα και τα μπουμπούκια και προκαλεί έντονες καφετί κηλιδώσεις.</p>
<i>Cosetacus camelliae</i>	Όπως για τους τετράνυχους														<p><i>Rhizoglyphus echinopus</i>, <i>Rhizoglyphus callae</i></p> <p>Τα είδη αυτά προκαλούν ζημιές στους βολβούς και τους κονδύλους των φυτών της τουλίπας, του υακίνθου, του νάρκισσου, της ντάλιας, της γλαδιόλας, της ίρις, ειδών ορχιδέας κ.ά. Οι πληθυσμοί τους όταν είναι μεγάλοι προκαλούν πολτοποίηση των βολβών και των κονδύλων, τόσο στην εγκατεστημένη καλλιέργεια όσο και στους χώρους διατήρησης αυτών.</p>
<p>* Επειδή πολλές ποικιλίες και είδη ανθοκομικών και καλλωπιστικών φυτών παρουσιάζουν μεγάλη ευαισθησία στα ακαρεοκτόνα και εντομοκτόνα σκευάσματα, η δοκιμή κρίνεται απαραίτητη για την αποφυγή φυτοτοξικών φαινομένων.</p> <p>¹ καλλωπιστικά υπαίθρου εκτός τριανταφυλλιάς και γαριφαλιάς</p> <p>^{2 & 5} μόνο τριανταφυλλιά</p> <p>³ η χρήση τους συνιστάται για την συνδυασμένη αντιμετώπιση εντόμων και ακάρεων, ιδιαίτερα όταν οι πληθυσμοί των τετράνυχων είναι σε χαμηλά επίπεδα.</p> <p>⁴ μόνο τριανταφυλλιά, ντάλια, ζέρμπερα</p> <p>⁶ μόνο σε καλλωπιστικά δέντρα κηποτεχνίας</p> <p>⁷ μόνο σε καλλωπιστικά θερμοκηπίου</p> <p>..... Πιθανές επεμβάσεις, ανάλογα με την καλλιέργεια και τον χώρο ανάπτυξης (θερμοκήπιο ή υπαίθρος)</p>														<p>Χημική Καταπολέμηση</p> <p>Για την επιτυχία της χημικής καταπολέμησης σημασία έχει: η έγκαιρη διάγνωση της προσβολής και η άμεση επέμβαση με ένα εκλεκτικό ακαρεοκτόνο πριν τα ακάρεα αναπτυχθούν σε μεγάλους πληθυσμούς. Η εναλλαγή σκευασμάτων με διαφορετικό τρόπο δράσης θα πρέπει να λαμβάνεται σοβαρά υπόψη, για την αποφυγή της ανάπτυξης ανθεκτικότητας. Ο ρυθμός των επεμβάσεων ποικίλλει ανάλογα με το ακαρεοκτόνο. Οι οδηγίες των παρασκευαστών οίκων θα πρέπει να ακολουθούνται πιστά προς αποφυγή φυτοτοξικών και άλλων φαινομένων στα φυτά. Τα διασυστηματικά σκευάσματα που έχουν ακαρεοκτόνο δράση δεν θα πρέπει να εφαρμόζονται την περίοδο που τα φύλλα είναι προχωρημένης ηλικίας διότι δεν απορροφούνται σε ικανοποιητικό βαθμό, όπως και ορισμένα σκευάσματα που βοηθούν έμμεσα την αύξηση των πληθυσμών των τετράνυχων.</p>	